

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Nesciri sæpe humanitus, sciri diuinitus, cur quidam fines suos non
assequantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

est, & volucres cæli comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram, & natum aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas, & simul exorta spina suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram bonã: & ortum fecit fructum centuplum. Hæc dicens, clamabat: Qui habet aures audiendi, audiat. Audiuerunt, non intellexerunt. Quid non intellexerunt? multa. Nam cur aliud in viam, aliud in petram, aliud in spinas, aliud in bonæ indolis cecidit glebam? Coloni mens fuit, omnia in bonum solum spargere: at Deus causas habuit, ob quas permetteret etiam aliò semen labi. Sed causas illi nesciuerunt. Quid aues comederent, si nihil caderet secus viam? & tamen Pater cœlestis etiam illas debet pascere. Quod si aliud in petram cecidit, petrae quoque debuerunt virescere, vt ornarentur, & caluitium suum, velut capillis honestarent, quamuis caduis & fluxis. Quod si quædam conculcata, quædam spinis sunt suffocata, quid mirum? ostendit Deus, se permittere posse, vt pereant, ita enim etiam ostendit, se illis non indigere: vides rationes, quas nesciuit seminator, habuit Creator? Sed quorsum ea proferrentur, ne Apostoli quidem capere potuerunt. rogarunt Christum, & sensum parabolæ audierunt: non rogassent, si statim intellexissent. Alij quoque multi, intelligerent multa Dei Iudicia, si aut sua delicta scrutari, aut alta Dei consilia meditari, aut Deum interrogare vellent.

Tamet si enim diuinæ prouidentia consilia adeò sint profunda, vt nemo, præter ipsum Deum, possit omnem eorum rationem ex se inuenire; vnde Deus ipse Iobo, teste S. Gregorio, hanc quaestionem proponit: *Nuncquid nosti ordinem cæli, & pones rationem eius in terram?* sapissime tamen vel monente conscientia, vel per cogitationem diuinitus immissam, Deus arcanas consilij sui causas reuelat. Quis, ait, S. Gregorius, intelligat, cur aliquis, qui vacare, & in quiete viuere appetit, innumeris negotijs implicetur; alius negotijs implicare desideret, & coactus vacet; alius celsitudinẽ & perfectionem bene viuendi appetere & vult, & valet; alius nec vult, nec valet; alius vult, & non valet; alius valet, & non vult. Hæc sæpe homines nõ intelligunt, sed intelligere incipiunt, postquam os Domini consuluerunt. Tunc enim vident, cur tam multi homines secus viam intentionis suæ cadant, nec ad propositum sibi scopum peruenire sinantur. Enimuerò, etiam si scopus optimus est, sæpe tamen, ob occultas causas, à Deo impeditur. Nobilissimo genere oriundus, sed vir-

VII.

Iob. 38. 33.

S. Greg. lib. 29. Mor. cap. vlt.

tute ac vitæ sanctitate nobilior ille Abbas Romualdus, cuius dies festus die 7. Februarij celebratur, *Martyrij cupiditate flagrauit, cuius causa, dum in Pannoniam proficiscitur, morbo, quo afflictabatur cum progredieretur, leuabatur, cū recederet, reuerti cogitur.* Quid martyrio sanctius? en vel vi morbi ab eo reuocat Deus Romualdum, cuius vtique melior erat obedientia, quam victima. Nec Diuo Francisco Assisio, nec Diuo Francisco Xauerio, martyrium sitientissimè appetenti concessum est martyrium. Quia diuisiones sunt gratiarum. Non omnes vult esse Apostolos, non omnes Martyres; quia placent Deo etiam Confessores. Sic pulchrior est Ecclesia, hac circumdata varietate; sicut & pratum amœniùs viret quod non aureis tantùm, sed etiam argenteis, & purpureis, & smaragdinis floribus distinguitur. Hæc multi non intelligunt, quia non sapiunt ea, quæ spiritus sunt. Quare & Christus cum de diuersis Iudicijs Corozain & Tyri, Bethsaidæ & Sidonis, Capharnaitarum, & Sodomitarum disseruisset, addidit: *Confiteor tibi Pater, Domine cæli & terre, quia abscondisti hæc a sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante te.*

Matth. II.
25.

VIII.

Huc ergo animum aduertite, qui miramini, multos iuuenes & puellas optare statum perpetuæ virginittatis, & tamen à parentibus, aut cognatis cogi ad coniugium ineundum? Deus nouit, cur hoc permittat. Forsitan in statu cælibatus, in omnem vitæ licentiam turpitudinè que prolaberentur. Forsitan vellent sine vxore suâ viuere, vt possent vxores habere aliorum, tantò que liberiùs vagari, per omnes illecebrarum occasiones. Multæ statuunt, Catharinas imitari, & Agnetes, sed postquam honestissima coniugia repudiauerunt, Helenas & Thaides imitantur. Nimirum periclitantur vehementer, quotquot volunt Virgines manere, & manere simul extra cœnobîa custodiàm que virginittatis. An non igitur *melius est nubere, quam vri?* An non melius, cum marito, quàm cum adultero habitare? coniugio astringi, quàm libertate noxiâ, potiri, vt dicatur: *Vritur infelix Dido, totaq; vagatur Vrbe furens.* Quod de petulantibus illis puellis dico, quæ nullo custode, solæ viuunt, nō iam in horrida eremo, sed in populosis vrribus: quarū multas audiui uisus uoluisse separatas ac seorsim degere, non vt, remotis arbitris, homines fugerent, sed vt dæmones quærent; & in cubiculum intrarent non oraturæ, sed fornicaturæ. Hoc, ne multis contingeret, coniugijs honestissimis impediuit, qui alio-

I. Cor. 7. 9.

qui